

OMLÆGNING TIL ØKOLOGISK LANDBRUG KAN BIDRAGE TIL AT NÅ KLIMA-REDUKTIONSMÅLENE

STØTTET AF

Fonden for **økologisk landbrug**

Omlægning til økologisk drift giver mere græs og større kulstofopbygning i jorden. Det kan tælle med som en del af den nationale reduktionsforpligtigelse. Der er beregnet tal for effekten af den nuværende økologivækst og af udlægning af miljø-græs.

Når bedrifter lægges om til økologisk drift, medfører det typisk, at der kommer større arealer med kløvergræs i sædskiftet. Det er dokumenteret gennem en analyse af afgrødesammensætningen på økologiske og sammenlignelige konventionelle bedrifter i otte kommuner. I nedenstående tabel vises forskellen mellem økologisk og konventionel dyrkning i procentpoint.

	Malke- kvæg	Planteavls- bedrifter	Svine- bedrifter	Andre husdyr
Græs % (gns)	23	18	27	24
Korn % (gns)	-11	-20	-22	-25
Majs % (gns)	-21	0	0	0
Raps % (gns)	0	-4	-13	-8

Hele sædskifteanalysen kan findes [her](#).

Ud fra disse typiske afgrødeændringer kan det beregnes, hvor stor en klimaeffekt en given omlægning vil medføre.

Hvis det økologiske areal fortsætter med at stige med 12 % om året i alle fire driftsgrene: malkekvægbrug, planteavlsbrug, svinebedrifter og bedrifter med andre husdyr, vil der årligt omlægges godt 20.000 ha, og det vil give en samlet mindsket drivhusgasudledning på ca.

30.000 ton CO₂-ækvivalenter om året.

I rapporten er også set på en udvikling med en større stigningstakt, hvor klimaeffekten er tilsvarende større.

En væsentlig større effekt vil kunne opnås, hvis man anvender omlægning til økologisk græsdyrkning som en metode til både at opnå en reduktion i nitratudvaskningen og til at producere økologisk græsprotein, som en ny rapport fra Aarhus Universitet har beskrevet ([DCA-rapport nr. 131, 2018](#))

Hvis man bruger det virkemiddel på 20 % af korn- og majsarealet i oplandene til Limfjorden giver det en omlægning på i alt 60.000 ha og en klimaeffekt på 126.000 CO₂-ækvivalenter om året.

Hele rapporten om økologiomlægning og kulstofbinding kan findes [her](#).

I den nationale reduktionsforpligtelse på klimaområdet indgår en såkaldt LULUCF-mekanisme, hvor kulstofbinding i jorden skal gøres op. Det er skønnet, at der årligt bliver brug for en kulstofbinding på op mod 960.000 ton CO₂-ækvivalenter. Det vil således være kærkomment med de bidrag som omlægning til økologisk jordbrug kan bidrage med, og det ses, at der er plads til at medregne endda meget store arealer omlagt til økologisk drift.

Hvis landmænd i stor stil skal bidrage med kulstofbinding i jorden, kan der blive brug for motiverende incitament. Det kunne f.eks. være at udvikle målemetoder, hvor den enkelte landmand kan følge udviklingen i kulstofindholdet i jorden på bedriften.

Rapporten reflekterer også over muligheden for at fremme øget omlægning til græsdyrkning gennem økonomiske incitament, som kunne være offentlige eller private.

Rapporten beskriver en foreningsdrevet ordning i Østrig, hvor landmændene kan sælge certifikater, der udstedes, når de har opnået en dokumenteret tilvækst i kulstofindholdet i deres jord. Det har indtil videre 200 landmænd med i alt 2.500 ha benyttet sig af.

Det østrigske "humus-program" kan findes [her](#).

Analysen og rapporterne er udarbejdet i projektet "Økologisk jordbrug som bidrag til at nå klimamålene", der er støttet af Fonden for Økologisk Landbrug.

Se også notatet: "[Kulstofbinding i økologiske græsmarker](#)" udarbejdet af Jørgen E. Olesen fra Aarhus Universitet.